

Tanácsi dolgozók szép példája

Hambek Győző, a II-ik kerületi tanács jogügyi előadója tragikus hirtelenséggel elhunyt. Őt gyermek maradt utána, s elképzelhető az árva maradt család válságos helyzete.

A munkatársak azonban elhatározták, hogy segítenek a szerencsétlen családon. A három kerület tanácsa összefogott, és nagyszabású gyűjtést indítottak a súlyos anyagi gondok enyhítésére. Szobáról-szobára jártak, s ki-ki képességének megfelelően — bár a fizetés napja már messze járt — adakozott. Rövid idő alatt közel 2000 forint gyűlt össze, amelyből ruhákat, meleg téli holmit vettek a gyerekeknek, s jut majd a temetkezés költségeire is. A gyűjtés még nem ért véget: további tíz, húsz, ötven forintok kerülnek az adakozási ívre: mind egy-egy segítő kéz a bajba jutottak felkarolására.

A tanács dolgozói becsületese, szép, emberi magatartásból kitűnőre vizsgáztak.

Makói vendégszereplésre,
a november 7-i ünnepségekre

KÉSZÜL a Szegedi Egyetemi Énekkar

A mindszebben fejlődő szegedi egyetemi énekkar, amely tavaly nagy sikerrel hangversenyzett Pécsen és Makón, most újabb makói vendégszereplésre készül. Meghívást kaptak a Makói Ünnepi Hétre és ennek keretében szeptember 25-én hangversenyeznek a város felszabadulásának 13. évfordulójára rendezett ünnepségsorozathoz. Az énekkar egyébként lelkesen készül a Nagy Októberi Szocialista Forradalom szegedi ünnepségeire is. Műsorukon régi és új forradalmi dalok szerepelnek. Értékes művészi eseménynek

Napjainkban nemcsak a technikában, hanem a sportban is hatalmas eredmények születnek. Ennek oka elsősorban abban keresendő, hogy eltérően a multtól, az öletszerűség helyett ma a sportolás és az edzés tudományosan megalapozott, hosszú évekre elkészített tervek alapján történik. Évtizedek tapasztalatai bebizonyították, hogy a sportolást már igen fiatal korban kell megkezdni, céltudatosan és tervszerűen, a gyermek korának megfelelően. Csak így érhető el, hogy valaki az ifjúsági korhatárt elérve, a jól megalapozott technikai tudás alapján további fejlődésre és komoly eredmények elérésére képes legyen.

Sportolók nevelése

Ma már minden kultúralamban így történik a sportolók nevelése. A Szovjetunióban már régen megalapították az úgynevezett gyermeksport tanfolyamokat, sportiskolákat, ahol testnevelő tanárok, szakemberek foglalkoznak tervszerűen a 4—15 éves gyermekekkel,

Szegeden nyílik meg az első vidéki középiskolás sportiskola

Megindul a gyermekek szakszerű sportképzése is

heti két-három alkalommal, az iskolai testnevelési órákon kívül. Ilyen irányú kezdeményezés már nálunk is történt. (Főleg Budapest). Életre hívták a gyermek torna-, vívó-, úszó- stb. tanfolyamokat, és egyenlőre keletben a sportiskolát. Vidéken ilyen kezdeményezés nem volt, annak ellenére, hogy a szülők nagyon szívesen vették volna már évek óta, ha gyermekeiket beíratnák valamelyik sportág tanfolyamára.

A szegedi testnevelő tanárok munkaközössége most egyrészt a modern követelmények, másrészt a szülői kéréseknek tesz eleget, midőn szeptemberi értekezletén elhatározta, hogy Szegeden is megalapítja a sportiskolát, a középiskolai korban lévő gyermekek részére, a középiskolát el nem ért gyermekek számára pedig megszervezi a gyermek-torna, vívó- és úszótanfolyamokat.

Eredményesebb versenyzés

A tanfolyamok az iskolai tanévhez hasonlóan 10 hónapig tartanak, s 4—5 éves kortól kezdődően a középiskolás korig foglalkoznak a gyermekekkel. Ezek a tanfolyamok lesznek alapjai annak, hogy később a korhatárt elérve, a gyermek beíratkozhassék a sportiskolába, és itt további eredményeket érheszen el.

A tanfolyamok mellett megnyílik a sportiskola is, amely jelenleg a középiskolás diákok testnevelési és sportszervei lesz. Lényegileg megegyezik a már működő iskolai sportkörökkel, célki-

tűzése azonban sokrétűbb, mert magában foglalja a Szegeden működő iskolai sportkörök valamennyi legjobbját. Helyesebben: ezekből válogatja és alakítja ki tagságát, fejlettségi színvonal követelésével. A sportiskola lehetővé teszi számukra a megadott szabályok és a testnevelési órák szerzett ismereteket, uyanakor nagy gondot fordít az ifjúság politikai, erkölcsi és szakmai nevelésére.

Szakszerű vezetés

A sportiskola tagjainak testnevelési és sportmunkájára a különböző sportágaknak megfelelően szervezett munkaközösségekben történik. Ebben az évben torna, atlétika, kosárlabda, valószínűleg labdarúgó és úszó szakosztályokat alapít, leány és fiú tanulók részére. A későbbiekben az objektív feltételeknek megfelelően még más szakosztályok is alakulnak.

A sportiskola vezetésére a testnevelő tanári munkaközösség tagjaiból alakul. Anyagi alapjait a tagdíjak, a sportkörü hozzájárulás, rendezvény bevételek és a várható állami támogatás kérezték. Az iskola neve: Szegedi Közepiskolás Sportiskola lesz. Színe: kék-fehér.

Biztosra vesszük, hogy a sportiskola megalakulása komoly fejlődést jelent Szeged városának eddig is jó hírű diáksportjában, és megelégedést vált ki az érdekelt szülők körében.

Bánfalvi József

Három vállalat dolgozói tárgyaltak az újszegedi gyermekpark megvalósításáról

Márciusban mindannyiunk előtt kedves gondolatot vetettek fel a Szegedi Kenderfonógyár javítóműhelyének dolgozói. Az újszegedi gyermek-vidámpark megvalósítását javasolták, amint arról lapunkban is írtunk. A tanács szervei nagy rokonszenvvel fogadták az üzem dolgozóinak javaslatát, a gazdasági helyzet azonban nem engedte meg ennek a kétségtől szűkös intézménynek azonnali megvalósítását.

A kendergyár dolgozói azonban nem hagyták ennyiben a dolgot. Elhatározták, hogy ha a gyermekparkkal vární is kell még, mégis örömet szereznek a város gyermekeinek. Két másik szegedi vállalatnak a munkáival — A Nívó KSZ és a Tatarozó Vállalat dolgozóival — egyetemesapágyas forgóhintát építettek, amit az elmúlt hetek folyamán állítottak fel a Bartók Béla téren.

Tegnap délután a három vállalatnak a munkában részt vett dolgozóit a Kenderfonógyár igazgatósága baráti találkozóra látta vendégül. — Ott ültek az 560 munkórát társadalmi munkában elvégzett Peták József, Szerényi, Kovács, Kósó újtólakatosok, Prágai, Csányi, Frányó, Faludi hegesztők, Tóth Lajos, s a nyugdíjas Braun bácsi asztalosok, az ácsok, a festőcsoport tagjai, a Rácz és a Szabolcs lakatosbrigád, a Nívó Halmi-brigádja és a Tatarozó Vállalat Vecsernyés-brigádja. Tárgyalgattak. Megitták az elkészült forgó áldomását, s azt tervezgettek, hogy jövőre hogyan készülhet el az üzemek dolgozóinak önkéntes segítségével, kevés pénzrel a gyermekpark. Elhatározták, hogy vitát indítanak a Délmagyarországon, s kéri a többi üzemek dolgozóinak javaslatát: hogyan válhat az egész várost felölelő mozgalommá az újszegedi gyermekpark megépítésének ügye.

Kormányhatározat a cukrászipari termékek áremelésének hatálytalanításáról

A Belkereskedelmi Minisztérium intézkedése alapján egyes cukrászipari termékek áraait — a tojás árának emelkedése miatt — 10—15 fillérrel felemelték.

A forradalmi munkáspárti kormány nem tartotta helyesnek a tojás időszakos áremelkedése következtében jelentkező veszteséget a Belkereskedelmi Minisztérium részére az állami költségvetésből térítse meg.

Dr. Münnich Ferenc, a magyar forradalmi munkáspárti kormány első elnökhelyettese.

1917

SZOVJET ÍRÓK
EMLÉKEZNEK...

1957

Valentin Katajev:

Az idő feltartóztatathatannul halad előre. És mind hosszabb a mögöttünk elmaradó út, mind távolibbakká válnak a múlt eseményei. De időben eltávolodva sem válnak kisebbé, nem csökken jelentőségük. Megtisztulva attól, ami véletlen, lényegtelen, ami elferdíti az arányokat, ezek az események teljes fenségükben ragyognak és megdöbbentenek ma is színeik élénkségével és tisztaságával, körvonalaik pontosságával.

Ilyeneknek tűnnek nekem ezek a ma már messzi, de mégis oly közeli harmincas évek. Számomra kezdetét az »Össz-szovjet Elmunkások Napja«-n való részvételem jelenti, a »Vörös Proletár« gár munkásaival kötött patronálási egyezmény. Ugyanebben az évben Gyemján Bednijel elindultunk a Dnyeperen folyó építkezésekre. Később tudósítóként portyáztunk a sztálingrádi traktorgyárban, fiatal kolhozokban, GTÁ-kban. Majd az emlékezetes utazás Magnitogorszkba, a legendáshírű építkezésekre. Megszólalt a regény, a címét már jóval az utazás előtt sugalmazta Vlagyimir Majakovszkij: »Hajrá!«

A munkaárcok és építőállványok, a felriasztott zugok és feltört szűzföld — ez az ember: a legtisztább és legmagasabb költségek. Róluk még írni kell, hőstetteik még nagy mesterekre várnak. És mi mind kortársaik és teremtoik, akik láttuk, hogyan változik át hazánk mezőgazdasági országból ipari országgá, hogyan születtek az építkezések az új hős elmunkások ezreit, hogyan fordult szemünk előtt az egész világ, mi mindnyájan sokkal vagyunk adósaik, sokkal tartozunk a harmincas évek korszakának.

Éppen ezért szeretném ma még egyszer megismételni azokat a szavakat, amelyek nélkül — ahogyan ezt akkor, negyedszázaddal ezelőtt hittem — lehetetlen lett volna befejezni a »Hajrá!«-t, mert számomra ma is úgy hangzanak, mint magammal kiadott parancsszavak.

»Ne essék a feledés martalékául egyetlen apróság, a mi első öt éves tervünk vissza nem térő hősi napjainak legparányibb részlete sem.«

Leonid Leonov:

Évtizedek választanak el a harmincas évektől — ettől a viharos, vulkánikus korszaktól. Ennek az időszaknak az irodalma olyannak tűnik, mint egy tömör tömb, s az egyes könyvek — egy fenséges épület emeletének téglái.

Megváltoztunk, megváltoztak az elképzeléseink és nézeteink is. A tüzéségnél a távolság mérésére szabványos irányítókát használnak. A harmincas évek kezdetének építkezései is ilyenforma irányítónak tűnnek most, melyek megtett utunk szemléltető meghatározására szolgálnak.

Akkoriban nagy hatással volt rám a Balahinszkij papírkombinát építésének lendülete. Később elutaztam oda I. M. Kolotyilovhoz, ehhez a tapasztalt mérnökhöz, nagyszerű emberhez és tehetséges szervezőhöz. Működött ott egy forgácsoló gép. A kések pillanatok alatt aprították fel a gerendát, s dobáltak egy másik gépbe. A géphez két helybeli muzsikus állítottak, akiknek arra kellett ügyelniük, hogy a gerendák be ne ékelődjenek. Mint a megígértéknek, úgy tapadt szemük a szétálló fenyőtörzsekre. A gép természetfeletti ereje megabonázta őket.

Visszaidézem most emlékezetembe ezt a két alakot, piszkos, mérszínű katonafarag sapkával a fejükön, s gondolatban gyermekeiket látom — traktoristákat, repülősokeket, kémikusokat, fizikusokat, építőket.

Ez év márciusában alkalmaam volt a »IU—104«-en; az »Arany hintó« premijére Prágába repülni. Az egyik utasnak arra a kéri-

désére, hol vagyunk, a steward ezt válaszolta: »tíz kilométer magaságban repülünk, a sebesség 920«. És még mielőtt az utasok tisztába jöhettek volna érzéseikkel, kiderült, hogy már meg is érkezünk.

Eszembe jut, ahogyan apám letartóztatása után a moszkvai lóvasúton utaztam nagyanyámmal Tagánykára, ahol apámmal kellett találkozunk. Ez a »komoly« alkalmatosság nyikorogva, aranyhordai füttyüléssel haladt előre. A kocsi fogott elcsigázott gebék, melyeket a városi dumából lopkodott össze a szolgánép-ség, inkább csak amolyan rosszul sikerült lóutazatok voltak...

Igy repül az idő, ilyenek a változások mindenben, ami körülvesz bennünket. Ilyen a lendülete annak a darab történelemnek, amelyben nekünk élni és cselekedni megadott. Ez az a semmi-vel össze nem hasonlítható befogadóképessége a kornak — emberi kezek munkája, mert a történelmet az emberi erőfeszítések mozgatják.

Ez azt jelenti, hogy a mi nemzedékünk jól munkálkodott. Azt jelenti, hogy a sztálingrádi traktorizmus, a moszkvai és gorkiji üzemek. Magnitogorszk építései évei, hősei évek voltak. Éppen a feltörő új és az orosz maradiság összeütközése történetének, a gépek a szunnyadó mélységekkel való első találkozása történetének szenteltem 1930 elején megjelent Szoty című regényemet.

Mihai Bubenov:

Nem lehet elfelejteni, milyen hatással volt ránk, a harc részesei, a hatalmas szárnyait nyitogató szovjet irodalom. A »Sen des Don« elterjedt az egész országban, s a bennelevő forró hazaszeretet lánggyújtotta a szíveket. Fedor Panfjorov volgai hősei olyan közeliékké váltak, mint az élő emberek, szenvedélyesen ragadtak magukkal és tanítottak küzdeni. Pjort Zamnyijszkij könyveiben megláttuk milyen kinek közt születik meg az új, hogyan ér véget a falusi élet idiotizmusa... Ezeknek az éveknél sok, nagyon sok könyve segített élni, gondolkodni, látni munkálkodni a szocializmus javára.

Ezekben a felejthetetlen években én is erős vágyat éreztem az írásra. A tanítók közül összegyűjtöttem vagy tízet, akik szintén akkor kezdtek próbálkozni az írással. Különböző falukban tanítóskodtak. Ez azonban nem zavart minket az irodalmi kör megalkotásában. Sőt, Moszkvával is kapcsolatot teremtetünk. Egy ilyen körnek a megjelenése a távoli Szibéria mélyén nagyon elcsodálkoztatta a moszkvai irodalmárokat és valószínűleg ennek köszönhetem, hogy 1929-ben a paraszt írók I. Üsszorosországi kongresszusán delegátusként részt vehettem.

A kongresszus legnagyobb eseménye, természetesen Gorkij felszólalása volt... A nagy író beszédében több ízben megismételte, hogy az író köteles állandóan és kitartóan tanulmányozni a gyönyörű orosz nyelv és a szóbeli népi alkotás mérhetetlen gazdagságát. Csak így lehet megismerni a nép lelkét, nemzeti jellegét, létét. Megnevezte azokat az írókat, akikről a nyelvet lehet tanulni, első helyen említette meg Leszkovot.

Nekem, 19 éves szibériai falusi legénynek, a Gorkijjal való találkozás írói utam legelején, különös teremő erejű iskola volt. A nagy író szavaival, mintegy engedélyvel tarsolomban, szinte kitért szárnyakkal repültem haza: Altájra. Akkor határoztam el, hogy szépietés és mestersékltség nélkül — ilyesmí azelőtt öreg hibám volt — fogom leírni mindazt, amit láttam vagy átéltem. Így született meg első novellám »A viharos év«, amely 1932-ben Moszkvában jelent meg külön kiadásban. Természetesen ez még olyan kísérlet féle, de számomra igen értékes, mert közvetlenül Gorkij beszédének hatására írtam és megjelenése után kezdtem el az ő hagyatéka szerint dolgozni.

SAKK

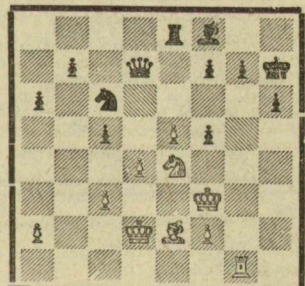
Az olaszországi Benedetto del Trontóban rendezett nemzetközi verseny szép magyar sikerrel ért véget. Az erős mezőnyben Barcza nagymester veretlenül lett első, három döntetlen játszmája kivételével valamennyi játszmáját megnyerte. Második Gereben 8, harmadik Flórián 7 ponttal. Utánuk következnek: Canal (perui) 6 és fél, Vukovics (jugoszláv) és Gius-tolisi (olasz) 6, Müller (oszt-rák) és Scafarelli (olasz) 5 és fél, Lilloni (olasz) 3 és fél, Emden (svájci) és Siveri (olasz) 3, Fletzer (olasz) 2 és fél ponttal.

Kecskeméten a városi egyéni bajnokságot Pápai Illés nyerte meg 8 és fél ponttal, második Balla 7 és fél, harmadik Nagy 6 és fél ponttal. A helyezések további sorrendje: Bagi, dr. Kunák, Dömötör és Dudás 5 és fél, dr. Sahin-Tóth 5, Kókény 4, Polgár 3, Pintér és Morvai 2 ponttal.

Az alábbi játszmát a budapesti osztályozó mérkőzésen játszották. A világos bábok vezetője finom pozíció érzékel már a 21. lépésben végjátékra egyszerűsítette le az állást, s pontos végjátékvezetéssel szép játszmában győzött a szolnoki csapatban játszó Bodnár ellen.

Világos: Ott.
Sötét: Bodnár.

1. d4, d5, 2. c4, Hc6, 3. Hf3 Fg4, 4. Cxd4, Fxf3, 5. gxf3, Vxd5, 6. e3, e5, 7. dxe, Fb4+, 8. Fd2, 0—0—0, 9. Hc3, Vxe5, 10. Fe2, Hf6, 11. Vc2, Bhe8, 12. 0—0—0, Hd5? (Sötét csak látszólag áll jobban, világos határozott előnye, hogy több fontos kö-

Világos: Kf3, Vd2, Bg1, Fe2, He4, gyalogok a2, c3, d4, e5, f2 (10).

Sötét: Kh7, Vd7, Be8, Ff8, Hc6, gyalogok a6, b7, c5, f7, f5, g7, h6 (12).

Fenti állásban a világos színűekkel játszó Rossolimo indult, s pár lépésben igen szép kombinációval győzött. Megfejtésként öt lépést kell be- küldeni, a helyes megoldásért fejtőink öt pontot kapnak.